

PHẦN III

THƯ GỬI CHO CÁC ĐỆ TỬ ẤN ĐỘ

- 1. S. RAMASWAMIER**
- 2. MOHINI M. CHATTERJEE**
- 3. R. KESHAVA PILLAI = “CHANDRA CUSHOO”**

LỜI NÓI ĐẦU

Những bức thư sau đây do một nhà Thông Thiên Học rất tận tụy nhận được, đó là S. Ramaswamier ở Tinnevelly đã quá cố. Ông nhận được bức thư đầu tiên của Chon sư M. vào ngày 28 tháng 9 năm 1881. Năm sau, ông đã du hành tới Sikkim và ở đó ông đã diện đối diện với Chon sư vào ngày mùng 6 tháng 10. Trong Phụ lục A có bài tường thuật của ông về cuộc hội ngộ này.

Tôi chẳng biết nguyên bản mấy bức thư bây giờ ở đâu. Ông đã qua đời năm 1893, bao giờ cũng tận tụy với Chon sư và Hội Thông Thiên Học. Vào tháng 12 năm 1894, một người con trai của ông đã công bố những bức thư với một bản chụp một trong những bức thư đó để tấn công Hội Thông Thiên Học, điều này mang tựa đề là “Nữ thần Isis lộ diện *Thêm nữa*”. Tôi đã in lại những bức thư đó từ trong quyển sách nhỏ nêu trên.

BỨC THƯ 48^[1]

Xin chào đệ tử trung thành của ta. Ông ta đã được chấp nhận ngay từ bây giờ, sao cho ông ta có thể tự coi mình là một đệ tử thực thụ của ta. Upasika đã có đủ mọi giáo huấn. Đề nghị đệ tử của ta là đạo sĩ Yoga Rama B.^[2] hãy tuân theo những giáo huấn mà ông ta nhận được của Upasika. Ta ban phúc cho con.

Chơn sư M .:

BỨC THƯ 49^[3]

Con không thể đi tới Tây Tạng. Ta không phải là Chơn sư duy nhất ở đó. Đệ quân M .: cũng vậy. Trước hết con phải chứng tỏ rằng mình xứng đáng bằng cách làm việc cần mẫn theo chiều hướng đó trong hai ba năm. Con phải chuẩn bị làm bất kỳ điều gì mà người ta bảo con, bất kỳ điều gì mà người ta ra lệnh cho con thông qua bà ta. Nếu con *tin tưởng* vào chúng ta – *những người khác thì không tin* – tại sao con không *sẵn lòng làm tất cả* mọi việc để *chứng tỏ* sự tồn tại của chúng ta?^[4]

Chơn sư K. H.

Đã phê chuẩn, Chơn sư M .:

BỨC THƯ 50^[5]

Ramaswamier sẽ mặc những chiếc áo dài của một tu sĩ khổ hạnh thực thụ thuộc phái Vedanta – ngay cả tới cái nút ở phía trên nếu cần thiết và sẽ gửi những bộ quần áo vô dụng của ông tới tận Bombay. Ông phải đi du hành từ thị trấn này sang thị trấn khác dọc theo con đường dẫn tới Allahabad, rao giảng Thông Thiên Học và triết thuyết Vedanta. Mọi người đều phải biết ông ta là đệ tử của ta và *ông đã gặp* ta ở Sikkim. Ông phải để cho Upasika biết ông thường xuyên di chuyển và cuối cùng ông sẽ gặp bà ở Allahabad – để rồi cũng nhận được lệnh của ta thông qua bà. Toàn thể đạo tâm và sự chú ý của ông phải được hướng về một mục tiêu duy nhất là *thuyết phục thế giới về sự tồn tại của chúng ta*. Đối với Olcott Sahib, ông sẽ nói truyền khẩu lời sau đây: Trong số những thông điệp mà Chơn sư đã gửi cho những người hữu quan, Chơn sư có bảo tôi nhấn lại với đứa con và nhân viên trung thành của ngài rằng lòng kiên nhẫn của y thật là lớn lao, và phần thưởng cũng sẽ lớn như vậy. Hãy bảo y rằng y rất thường hiểu

^[1] Có lẽ nhận được vào ngày 28 tháng 9 năm 1881, khi ông thấy Chơn sư hiện hình ở Tô Quạ.

^[2] “Ramaswamier” là tên thường gọi của ông, còn Iyer là tên tận cùng của giai cấp Bà la môn. Ông có một bí danh được ban tặng vào dịp “lễ xỏ chỉ” là Rama Bhadra, và tên thánh này được nhắc tới ở đây là Rama B.

^[3] Nhận được vào tháng 9 năm 1882.

^[4] Ông Ramaswamier tuy vậy cứ khăng khăng tiếp tục đi Tây Tạng, điều này được mô tả trong Phụ lục A.

^[5] Nhận được vào khoảng ngày 30 tháng 9 năm 1882.

làm Upasika. Bà là tất cả những gì *y nghi* về bà, chứ không phải là những gì *y nghi* ngờ bà. Hãy nói cho y hiểu câu đó này. Bà *chẳng bao giờ* lừa gạt y – chỉ bỏ mặc không cho y biết nhiều điều theo lệnh của ta. Từ nay trở đi, để cho y được dễ hiểu, hãy cho y biết rằng bất cứ khi nào có một lệnh được chuyển tới y thông qua bà, thì trước nó phải có nhóm từ “Đế Quân Rimbochey”; bất cứ khi nào không có nhóm từ này, thì lệnh đó không xuất phát từ ta mà là của bà. Hãy bảo y tin tưởng, hi vọng và tin cậy. Ngay tức khắc. Hãy hóa trang thành một người đi hành hương ngay từ hôm nay và hãy bảo các bạn của con rằng, con đã nhận được lệnh trực tiếp của ta – bằng cách nào thì không phải là việc của những người đó. Con hãy *giữ im lặng, kín tiếng* và can đảm. Hãy nhận sự chúc phúc của ta ban cho con, đưa con trai và đệ tử tốt bụng và trung thành của ta ^[1].

Chon su M .:

BỨC THƯ 51 ^[2]

XIN CHÀO ĐỆ TỬ CỦA TA

Theo lời yêu cầu của ta, Olcott đã giải thích lý thuyết về giai đoạn làm đệ tử. Đó là một giai đoạn có tính cách giáo dục và dự bị, và chỉ người đệ tử thôi, mới có thể xác định liệu giai đoạn này sẽ chấm dứt nơi quả vị Cao đồ hay là một sự thất bại. Do có ý niệm sai lầm về hệ thống của chúng ta, cho nên các đệ tử thường chăm chú trông chờ mệnh lệnh, như vậy là phí phạm thời gian quý báu lẽ ra nên được dành cho những nỗ lực cá nhân ^[3]. Những nhận xét này được nêu ra vì những thắc mắc của con. Con đã phụng sự; tốt thôi. Con đã sẵn lòng dành thời giờ, chịu tổn phí, mạo hiểm vì chính nghĩa của CHÚNG TA. Dĩ nhiên là tốt thôi vì đó là chính nghĩa của nhân loại, của tôn giáo chân chính, của giáo dục, của sự giác ngộ và của sự thăng tiến tinh thần. Nó cần những người đi truyền đạo, những người tận tụy, nhiều nhân viên và có lẽ ngay cả nhiều thánh tử đạo nữa. Nhưng nó không thể đòi hỏi *bất kỳ ai* làm công việc trên. Nếu y tự nguyện thì tốt thôi, tốt cho thế gian và cho bản thân y. Đó là vì làm việc cho loài người thật là cao cả, phần thưởng của nó trải ra vượt quá kiếp sống ngắn ngủi như giấc mộng này để vươn sang những kiếp khác. Vì vậy, giờ đây đệ tử của ta ơi, con hãy chọn lựa và nắm vững vận mệnh của chính mình. Con muốn chữa bệnh cho kẻ đau ốm thì cứ làm đi, nhưng con nên nhớ rằng thành công của con sẽ được đo lường qua *đức tin của con* – tin vào chính mình hơn là tin vào chúng ta. Đừng mất lòng tự tin chỉ trong một giây phút thôi kéo con sẽ bị thất bại. Ta sẽ ra lệnh cho Morya Con (tức Olcott) dạy cho con thuật cơ khí. Hãy tin vào quyền năng của linh hồn con và con sẽ

^[1] Ông Ramaswamier đã làm theo lệnh và 4 Chi bộ Thông Thiên Học ở . . . đã được ông dựng nên trên con đường đi tới Bombay sau khi ông đã hội kiến với Chon su.

^[2] Có lẽ nhận được ở Allahabad vào tháng 10 năm 1882.

^[3] Nhiều câu trong bức thư này nói về Giai đoạn làm Đệ tử *giống hệt từng chữ một* như bức thư mà C. W. Leadbeater nhận được ở Anh ngày 31 tháng 10 năm 1884. Bức thư đó được công bố là Bức thư 7 trong Tập một.

thành công. Con muốn xin nghỉ phép hai năm ^[1]; con hãy quyết định sau khi đã cân nhắc mọi tổn phí của mình phải chịu và mong sao ánh sáng của kỷ niệm về Đức Thế Tôn Như Lai sẽ giúp con quyết định được tốt nhất. Nhưng trước khi xuôi về phương Nam, ta muốn con tiếp tục một sứ mệnh đối với vị Đại vương ở Benares về công việc làm ăn của Sinnett mà Olcott sẽ giải thích cho con ^[2]. Con có thể làm nhiều điều tốt trong nhiều trường hợp và theo nhiều cách khác nhau, ngoại trừ việc cúng dường cho Hội mà chắc chắn là con được toàn quyền tự do hành động. Nhưng ý tưởng này thật là đáng khen và đúng đắn, và con đã hành động tốt khi chọn làm như vậy. *Nghịệp không mù quáng đâu.*

Ta sẽ không nói sự phỏng đoán của con về mối quan hệ của một ông Hoàng nào đó là không chính xác; nhưng ta không có quyền tiết lộ bí mật này. Con hãy dùng nó một cách kín miệng và sử dụng trực giác của chính mình. Có hai người ở T. biết điều bí mật này, con cứ tìm họ mà hỏi.

Còn về phần chúng ta sẽ ban cho con thêm quyền năng tâm linh, điều này sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra, nhưng không thể quá sớm. Ta không có quyền làm cho nó chín dứa và nếu ép nó chín dứa thì sẽ không tốt. Bà ta đã tỏ ra rộng rãi với con. Ta ban phúc cho con, con trai của ta.

Chơn sư M .:

Tái Bút: Con hãy vui lòng gửi những gì kèm theo đây tới địa chỉ của nó, viết chú thích, giải nghĩa con là ai và con là đệ tử mà *ta đã chọn lựa*. Upasika sẽ nói cho con biết.

BỨC THƯ 52 ^[3]

Con đã đúng rồi – thật là đáng khen khi làm bỏn phận của mình mà không dự kiến rằng mình được thưởng, còn hơn là mặc cả về phần thưởng cho những hành vi của mình. Bạn hỏi, con còn trẻ, và còn có những năm tháng dài trước mặt con. Con đã làm việc một cách vị tha, mang lại nhiều lợi ích cho cả xứ sở con lẫn cho chính nghĩa. Ta cảm ơn con. Giờ đây con hãy trở về nhà và cho dù con có gặp nhiều chuyện phiền muộn đi nữa, thì nên nhớ rằng ta luôn luôn sát cánh với con.

Chơn sư M .:

---

^[1] Ông Ramaswamier làm việc cho Chính quyền với vai trò là Thư ký ghi chép về Bảo hiểm của quận.

^[2] Việc xuất bản tờ báo *Phượng Hoàng* với ý định hóa giải ảnh hưởng của tờ *Tiền Phong*.

^[3] Ông Ramaswamier đến Bombay cùng với H. P. B. vào ngày 25 tháng 11 năm 1882. Ngày mùng 1 tháng 12, ông nhận được một bức thư của Chơn sư, có lẽ là bức thư này, vì bức thư bảo ông phải trở về nhà và ông đã làm như vậy sau cuộc Hội họp Kỷ niệm Đệ thất Chu niên vào ngày mùng 7 tháng 12.

BỨC THƯ 53 ^[1]

Nhân danh M – ra lệnh cho R. S. mang phần kèm theo đây tới cho Subba Row. Ta ban phúc cho R. Swami và ra lệnh cho y không được tiết lộ điều này cho bất cứ ai. Tuy nhiên, y có thể nói rằng y đã nhận được bức thư này – đó là một bằng chứng mới về việc chúng ta có thực, *độc lập với bằng chứng của Upasika*.

Chơn sư M .:

BỨC THƯ 54 ^[2]

Nếu con đã từ bỏ sự ghét người, sự nghi ngờ và sự hối tiếc, thì con hãy chứng tỏ điều này bằng cách viết thư cho những người yêu thương con nhiều nhất. Một đệ tử thực thụ không nhất thiết phải thoát khỏi mọi cám dỗ, mọi thử thách và sự dục bị. Hạnh phúc thay cho những kẻ nào băng qua được các vực thẳm lớn lao ngăn cách y với *chúng ta* mà không bị lòng nghi ngờ và tính đa nghi làm cho ô nhiễm. *శ్రీకృష్ణా నమో* . . . ^[3] con có biết chăng? Con ơi hãy suy gẫm điều đó, hãy tham thiền về nó và ngay khi có thể được, con hãy đến gặp chúng ta ở căn nhà mới – căn phòng huyền bí.

Chơn sư M .:

BỨC THƯ 55 ^[4]

[S. Ramaswamier có viết cho Chơn sư như sau:

Sashtanga Namaskar ^[5] trước gót chân ba lần thánh thiện của Cha tôi. Phải chăng con sẽ được ích lợi và điều này sẽ giúp cho quyền năng thần nhận và thần nhĩ của con, nếu mỗi sáng từ 4 giờ đến 6 giờ, con để một cái kim gút bằng sắt ở phía trước mình rồi cố gắng dùng quyền năng ý chí để di chuyển nó?

Vijnapanam ^[6] - S. R.

Phản trả lời là:]

Hãy cố lên, điều này không làm hại gì và có thể giúp ích con.

Chơn sư M .:

---

^[1] Không biết là ngày nào, nhưng có lẽ vào năm 1883.

^[2] Không biết ngày nào, nhưng phải là hầu như ngay sau tháng 2 năm 1883, khi đã có sẵn căn phòng bí mật (theo cách gọi của Đại tá Olcott).

^[3] Đây là một câu bằng tiếng Bắc phạn “karmeti kim?” – “nghiệp có nghĩa là gì?”. Chữ viết bằng tiếng *Telugu*, mặc dù ông Ramaswamier là người Tamil.

^[4] Không biết ngày tháng nào.

^[5] “Phủ phục với cả 8 tay chân” – hoàn toàn phủ phục trên mặt đất để tỏ ra là cực kỳ kính trọng.

^[6] “Đây là lời van xin của con”